

EZH EL

→ Kazıdım Tırnaklarla →

BARIŞ AKPOLAT

© KARAKARGA YAYINLARI 267

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

müzikmentor kitaplığı-1

KAZIDIM TIRNAKLARLA

Bariş Akpolat

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Dizi Editörü: Tolga Akyıldız

Editör: Merve Akıncı Almaz

Kapak Fotoğrafi: Emil Levy

Kapak Tasarımı: Gizem Sedef Akpolat

Arka Kapak Fotoğrafi: Leo Xandre

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-3. Baskı: Şubat 2020

4. Baskı: Mart 2020

5-6. Baskı: Nisan 2020

ISBN: 978-605-7865-62-5

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Şişli / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

[karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

[karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

[karakargayayin](https://www.twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

müzikmentor

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	9
Tesadüfler Üzerine İlk Cümle.....	13
BÖLÜM 1 Evet Abi, Sanırım Güzel Şeyler Olacak.....	21
BÖLÜM 2 Angara Ayazı Ruhumu Keser	27
BÖLÜM 3 Küçük Tüplü Televizyonda İlk Klip.....	35
BÖLÜM 4 Rap Lan Bu.....	41
BÖLÜM 5 Okul Biter Rap Başlar	47
BÖLÜM 6 Önce Cj, Sonra Ice ve Sonunda Ais Ezhel.....	55
BÖLÜM 7 Ankara, Haymatlos, Voodoo.....	71
BÖLÜM 8 “Müptezhel”e Giriş	79
BÖLÜM 9 Babayla İçilemeyen O Rakı.....	95
BÖLÜM 10 Hip-Hop’tan Pavyona Ankara.....	101
İstanbul Dost Ankara Aile	103
“Müptezhel” Maratonu	109
BÖLÜM 11 Madalyonun Diğer Yüzü	131
BÖLÜM 12 Bugy ve Hiç Çıkmadığı Stüdyosu	143
BÖLÜM 13 #Freeezhel.....	157
Başlangıcın Sonu	161

ÖNSÖZ

iyi müzik röportajcısı kolay yetişmiyor. Müziği; önce kişisel zevklerinin prangasından kurtarıp çok boyutlu olarak sevecek, bileceksin. Bir heavy metal ya da rap müzisyenine soru yöneltirken cazdan da haberdar olacaksın. Sonra merak edeceksin; soru sorduğün kişiyle ilgili her şeyi öğrenmek isteyeceksin. Bileceksin ki on binlerce hayranı; milyonlarca soru sormak istiyor karşıdaki kişiye. Tüm o soruları içinde hissedeceksin. Ama bunlar da yetmez; soru sormayı bileceksin. Bazen saatlerin olur konuşmak için, ama bazen 10 dakika içinde 100 soruya denk düşecek önemli yanıtları şıp diye alacaksın.

Röportaja hazırlık yaparak gitmek, önceden hazırladığın o çok “havalı” soruları arka arkaya sormak değildir sadece mesele. Senin esas soruların; röportaj sırasında aldığın yanıtların içinde gizlidir. “Nasıl olsa kayıt cihazı var” demeyip karşıdakini pür dikkat dinleyeceksin. Gözlerinin içine samimiyetle bakacaksın. Karşıdaki kişi sana güvenecek. Sen de o güvene layık olacaksın. “Bunu yazma” diyorsa yazmayacaksın. O zaman röportaj verdiğini unutup yakın bir arkadaşıyla konuşur gibi anlatacak sana. Alman gereken yanıtları aldıktan sonra senin nasıl sorular sorduğunun ne önemi var? İyi bir röportajcı; şeklen “güzel” sorular hazırlayarak aferin

almak derdinde değildir. Doğru zamanlamayla araya girer ve bazen sadece “Neden?” diye sorarak en can alıcı yanıtı alır.

İşte Barış Akpolat’ın Ezhel’le farklı zamanlarda yaptığı özel muhabbetler üzerinden kurgulanmış bu kitabının en önemli farkı da bu. Akpolat; Ezhel’le gezdi, dolaştı, uzun zamanlar geçirdi birlikte. Konserlere gitti, kulislere girdi, İstanbul ve Ankara sokaklarında Ezhel’in ayak izlerini takip etti. Ezhel anlattı, Barış Akpolat dinledi. Barış Akpolat anlattı, Ezhel dinledi. Bazen biri sordu esas soruyu, bazen diğeri...Ve ortaya *Kazıdım Tırnaklarla* çıktı... Yani bu bir “nehir röportaj” kitabı değil; kurgusunun merkezine uzun konuşmaları koymuş ama yazarın samimi diliyle ifade ettiği gözlemlerini de içeren; Ezhel’in bir müzisyen olarak sırlarını, farkını, hayatını eşeleyen; bilgi dolu ancak duygusal bir belge... Okurken, sizin de Sercan ve Barış’la o güzel muhabbetlerin parçası gibi hissedeceğinize eminim.

Gazeteciliğe başladığı ilk günden beri yanında olduğum ve kendimi meslek ağabeyi olarak gördüğüm Barış’ın bugüne kadar layıkıyla gerçekleştirip beni gururlandırdığı Neil Young, Stevie Wonder, Herbie Hancock, Lemmy Kilmister (Motörhead) Rob Halford, Glenn Tipton, Ian Hill (Judas Priest), Alice Cooper, Dream Theater, Jill Scott, Santana, Simon Le Bon (Duran Duran), Amy Lee (Evanescence), Jan Garbarek, Ian Anderson (Jethro Tull), Manic Street Preachers, Brett Anderson, Matt Osman (Suede), Rudolf Schenker (Scorpions), Daft Punk, Paul Banks (Interpol), Ian Gillan (Deep Purple), David Coverdale (Whitesnake), Jamie Cullum, Roisin Murphy (Moloko), Melissa Auf Der Maur, Sophie Ellis Bextor, Andy Cairns (Therapy?), Martha Wainwright, Rufus Wainwright, Billy Cobham, Marcus Miller, Stanley Clarke, Chris

De Burgh, Jean Michel Jarre, One Direction, ve hatta Sezen Aksu, Ceza, Duman, mor ve ötesi, Gazapizm, maNga, Can Bonomo röportajlarında hissettiğim gibi...

Karakarga Yayınları'nın; editörlüğünü üstlendiğim *müzikmen-tor* dizisinin büyük bir boşluğu kapatacağına yürekten inanıyorum. Tek amacımız; aslında her kitabın bir müziği olduğunu; hiçbir müzik kitabının da sadece müzik kitabı olmadığı göstermek.

Tolga Akyıldız

TESADÜFLER ÜZERİNE İLK CÜMLE

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünü kazandığımda yıl 2003'tü. Üniversiteyi ikinci hazırlık yılının sonunda kazanmıştım. Lise son sınıfta, yani ilk yılımda, hiç ders çalışmayıp sınava neredeyse hiç hazırlanmadan girdiğim için sonucum berbat gelmişti. "Belki özel üniversiteye yollar bizimkiler," diye düşünürken hayallerim suya düştü ve bir yıl daha dershaneye gitmek zorunda kaldım. Sürekli evde ders çalıştım. Konsere gitmedim, neredeyse hiç müzik dinlemedim, dışarı çıkmadım, kızlarla tanışmadım. Berbat bir yıldır. Fakat sonunda istediğim okula girdim. Sınav sonucumu Rumelihisarı Kale Konserleri'nde çalışırken almıştım. Hem para kazanıyor hem de bedava konser izliyordum. Üniversitenin ilk iki yılında Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda çalışıyordum. Burada çalışma amacım da farklı değildi. Yer gösterdim, vestiyerde durdum, bilet kestim derken memlekete gelen yabancı müzisyenlerin çoğunu ve ülkenin en büyük isimlerini izleme şansına eriştim. Üniversite ikinci sınıftaysa, gazeteciliğe bir yerden başlamazsam diplomalı işsize dönüşeceğimi bildiğimden, kapağı bir şekilde *Hürriyet* gazetesine attım. Daha doğrusu kapısından içeri adımımı attım, "kapağı atmak" deyimini belki bir yıl sonrası için kullanabilirim. Bu sırada sürekli konserlere gittim.

Çok eksikim olduğunu düşünerek tür ayırmadan müzik dinledim. Amacım yabancı müzisyenlerle röportaj yapmak olduğundan sürekli rock ve pop yıldızlarının otobiyografilerini İngilizce orijinallerinden okudum. Önceleri elime geçen her haberi yapmaya çalıştım. Kimisi beğenildi kimisini hiç istemeden yazdığım için çok baştan savma bulundu. Fakat müzisyenlerle röportajlar yapmaya adım adım yaklaşıyordum. Bu, Ezhel ile tanışıp ilk röportajı yapmamızdan yaklaşık on beş yıl öncesini işaret ediyor. Yüzlerce insanla röportaj yaptım. On binlerce albüm, belki yüz binlerce şarkı dinledim. Bazıları zihnimde yer etti bazılarını dinlediğimi bile hatırlamıyorum.

2005'te girdiğim *Hürriyet*'ten, askerlik molasını da sayarsak, 2013'te mezun oldum. Sonrasında *BirGün* gazetesinde çeşitli editörlük görevlerini üstlendim. Tanıdığım, konuştuğum, arkadaş olduğum pek çok müzisyen olsa da müzik sektörünün bir dışlisi olarak çalıştığım süre boyunca Sercan İpekçioğlu, yani bildiğimiz adıyla Ezhel, kadar başarı yakalayan, daha doğrusu uzaya yollanan bir roket kadar hızlı yükselen başka bir sanatçı görmedim. Türkiye'de rap'in tarihi çok yeni değil. Daha sonra da Cartel'in bir parçası olan Karakan'da da yer alacak olan Alper Aga'nın "Bir Yabancı'nın Hayatı" adlı şarkısı 1991'de yayınlanmıştı. Şarkı Türkçe sözlü hip-hop'un ilk örneği kabul ediliyor. 1991'den bu yana Türkçe sözlü hip-hop başını birkaç kez ana akıma doğru uzattı. İlkinde "Türkçe hip-hop bomba gibi geliyor", "Bu sefer büyük patlama yaşanacak" diye sektör içinde konuşmalara sebep olsa da bu patlamalar bir türlü gerçekleşmedi. Çok iyi örnekler ortaya çıksa da ana akım pop buna müsaade etmedi; daha doğrusu, belki de ana akımı takip eden kitleyi etkileyecek albüm daha piyasaya çıkmamıştı.

Buna şahitlik etmek için 2017'ye, yani "Müptezhel" albümünün çıkışına kadar beklememiz gerekiyormuş meğer. Tüm piyasa Ankara'daki rap hikâyesinin sonuna gelip tüm Türkiye'ye açılması için kendini hazır hissedenden Sercan'ı, yani Ezhel'i bekliyormuş... O da bunun farkında değildi büyük ihtimalle. Hatta eminim ki farkında olmasının imkânı yok.

Bu kitap hakkında çok düşündüm. Aklıma normalde asla gelmeyecek tesadüfler sonucu doğdu bu kitap. İlk kitabım. *Hürriyet*'e ilk adımımı attığım zaman *Hürriyet Ek Yayınlar* bünyesinde yayın hayatına devam eden *Cuma* ekinin editörü Banu Tuna ile ilk toplantımı yaptığımda mesleğe dair en ufak bir fikrim yoktu. Ancak okulda öğrendiğim, bana hafta sonu eklerinde pek de faydası olmayacak bazı bilgilerim vardı. Bu bilgilerin çok derin olmadığı konusunda Banu'yla hemfikiridik. İlk iş görüşmemizde ne kadar "müzik" dediysem Banu bana, "Altı kat yukarıda *Blue Jean* var, yayın yönetmeni Tolga Akyıldız arkadaşım. Oraya göndereyim, müzik dergiciliğinden devam et ya da burada kalıp gazeteyi öğren," demişti.

Hayatta bazı kararlar verirsiniz ve tüm hayatınız değişir. Bu da öyle bir karardı. Müzik dergiciliği fikri çok hoşuma gitse de tereddüt ve korkuyla karışık bir şekilde, "Burada kalayım ben," dedim.

Tolga Akyıldız bugün bu kitabın, Kanat Atkaya ile, mimarlarından biri. Gençliğimde mesleğe imrenerek bakmamı sağlayan yazıları yazan iki insan. Bektan bir gün Karacaahmet Mezarlığı'ndan çıkılmış, Beşiktaş'a gitmek üzere Üsküdar'a doğru yürüyoruz: Kanat Atkaya, Tolga Akyıldız ve ben... Beşiktaş'ta biralarımızı içerken "Ezhel'in kitabını yazsana lan," dedi Kanat Atkaya. Tolga Akyıldız da onu destekledi. Bu kitabın temeli o gün atıldı, belki de ilk